

Preširen v Rusih. Urednik naš je prejel naslednji list:

Mnogospoštovani Gospodine i prijatelju!

Putujući prošle jeseni u društvu s Račkim iz Odese preko Kijeva i Moske u naš Petrograd, upoznav sam se prvi put lično s davnim poznanikom po dopisivanju, s profesorom grčke literature na universitetu moskovskom, Fedorom Jevgenijevičem Koršom. To Vas dakako malo zanima, ali može biti neće Vam biti nemilo čuti, da on makar profesor grčke literature, ljubi i slovenske, medju njima osobito vaš slovenski jezik. Dapače nije to tek ljubav i simpatija filologa k jeziku, znamenitu svojom vanjštinom, zvucima i oblicima, nego još i više: simpatija k slovenskoj literaturi, koja se očituje u prijevodima slovenskih poezija na ruski jezik. On je meni na spomen ličnoga poznaustva poklonio nekoliko svojeručno ispisanih listića, na kojima su njegovi prijevodi 3—4 pjesmica iz Vašega neumrloga Preširna

Ako Vama ne zabranjuju, što bi lako bilo, možete si, ako Vas je volja, gdje god i našampati evo jedan sonet za primjer.

Какъ вашихъ звѣздъ на темномъ кругозорѣ

О Диоскуры, жаждеть мореходъ,

Среди грозы, при плескѣ бурныхъ водъ,

Когда играеть вѣтеръ на просторѣ, —

За тѣмъ, что вы покажетесь — и вскорѣ

Эоль смирить свой бѣшенный народъ,

Разъянятся небесъ лазурный сводъ,

И смолкнуть вихри на затихшемъ морѣ.

Такъ точно звѣздъ избранницы свосй

Я страстно жду — вѣтъ! съ большею тоскою

Увидѣть жажду свѣтъ ея очей:

Когда они блистають предо мною,

Какъ ни кружить судьбы меня борей,

Яснѣть небо надъ моею ладью.

Ostavljam Vama, da sudite, kako je prevodilac preveo dobro shvaćeni original — a Vi primite ovaj saopštaj kao izraz mojega poštovanja k Vašemu i Vaših sudrugova književnomu radu, koji i mene kad i kad, u rijedkim časovima odmora, daje obilatu nasladu.

Srdačan pozdrav sa dalekog sjevera šalje Vama i izručuje preko Vas drugima

Vaš i. t. d.

V. Jagić.

Od vsega srca smo hvaležni preučenemu g. akademiku, da tudi na daljnem severu pri vsem znanstvenem delovanju svojem ne zabi dragega Preširna našega; a hvala tudi g. prof. Koršu, čigar ruski prevod se tako lepo in tesno naslanja na slovenski izvornik.

Kratke opazke. 3. „Ave Marija“. — O teh Kerčonovih „Šmarnicah“ za l. 1885. pravi se v „Lj. Zvonu“ V. 383 med ostalim: „V pisanem tem šopku se sem ter tja kot biseri lesketajo kitice domačih slovenskih Marijinih pesmic.“ — Žal, da to ni baš tako. Kitice, katere pisatelj omenjene knjižice mestoma vpleta med prozo, pač niso iz domačih pesmij slovenskih, nego prevedene so ponajveč iz nemških origi-